

ПЕРСПЕКТИВИ ПРОФЕСІЇ АГРОНОМА

Баган А.В., доцент, кандидат сільськогосподарських наук

Барат Ю.М., доцент, кандидат сільськогосподарських наук

На сьогоднішній день молодь все більше вибирає професії, пов'язані із аграрною сферою. На відміну від галузі промисловості чи обслуговування, майбутні фахівці вбачають перспективи кар'єрного росту саме у агробізнесі.

Україна завжди була аграрною державою, хоча політика аграрного сектору постійно перебуває у стадії реформування, яка є безкінечною. Нині агропромисловий комплекс слабо забезпечений кадрами, тому зростає попит на висококваліфікованих спеціалістів [3].

Через певні обставини освіта має формальний характер, тобто її здобувають не заради знань, а для отримання переваг на ринку праці, престижної посади чи високооплачуваної роботи, оскільки без диплома державного зразка людину, зазвичай, не визнають професіоналом.

Постає запитання, чи мають майбутні «фахівці» таких вищих навчальних закладів попит на ринку праці, адже інформаційне суспільство невпинно продукує нові вимоги до кількості й якості робочої сили, що не корелюється з реальним станом освіти [1, 2].

Статистика показує, що в аграрних закладах вищої України навчається близько 250 тисяч здобувачів вищої освіти. На думку багатьох експертів, рівень підготовки майбутніх фахівців не відповідає сучасним тенденціям та вимогам аграрного сектору. Однією із таких причин є недостатнє забезпечення вищих навчальних закладів матеріально-технічною базою для проведення навчального процесу здобувачів.

У зв'язку із реформою ринку землі серед професій аграрної сфери актуальною є професія агронома. Саме від величини і якості врожаю отриманої продукції рослинництва залежать процеси технологічної переробки даної продукції, виготовлення кормів для галузі тваринництва, яка останнім часом є малорозвиненою і не рентабельною, і в кінцевому результаті – визначення

прибутку та економічної ефективності виробництва продукції рослинництва. Тому велику відповідальність за цей нелегкий технологічний процес покладено на агронома.

Але для отримання таких спеціалістів недостатньо для здобувачів проведення аудиторного навчання. Необхідно забезпечити проведення навчальних і виробничих (науково-дослідних) практик на належному професійному рівні.

Взаємодія роботодавців і освітнього сектору здебільшого передбачає фінансову підтримку майбутніх фахівців, надання можливості проходження практики на підприємствах, співпрацю у сфері підготовки кадрів. Завдяки допомозі фермерських господарств та сільськогосподарських товариств здобувачі мають змогу набути практичних навичок та професійного досвіду, а в подальшому, – і отримати майбутню роботу [4].

Тому сьогодні аграрні підприємства зацікавлені у висококваліфікованих спеціалістах під час вибору майбутніх кадрів, забезпечуючи їх не лише робочим місцем, а й достойною заробітною платою. Отже, можна відзначити взаємовигідну зацікавленість: з одного боку, роботодавця із високою оплатою, з іншого, - перспективного фахівця із практичним досвідом.

Великі за своїми масштабами діяльності аграрні компанії потребують співпраці із молодими спеціалістами для реалізації різних наукових проєктів. Надаючи майбутнім фахівцям практичного досвіду, проведення тренінгів та стажувань, керівники даних організацій у подальшому забезпечують себе відповідними кадровими працівниками належного рівня.

Тому основною задачею викладачів аграрних вищих навчальних закладів є професійна підготовка здобувачів вищої освіти, в тому числі і агрономів, які б відповідали сучасним вимогам та були висококонкурентоспроможними на ринку праці аграрного сектору.

Враховуючи відносно нижчі ціни на навчання у вищих навчальних закладах України, порівняно із закордонними аграрними університетами, серед абітурієнтів попит мають вітчизняні заклади. Хоча і повільними темпами, але

аграрна сфера нашої країни відкриває нові можливості для майбутніх спеціалістів, які не може отримати емігрант в іншій державі.

Саме у розвитку агропромислового комплексу та забезпеченні його трудовими ресурсами повинна, в першу чергу, бути зацікавлена держава. Оскільки останнім часом відбувається значний потік молоді закордон, то наша країна може понести значні втрати на вітчизняному ринку праці, що спричинить у подальшому погіршення економічного становища держави в цілому. Тому для українських аграрних ВНЗ потрібна підтримка не лише з боку аграрних підприємств, а й з боку держави.

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити наступні висновки:

- для здобувачів вищої освіти спеціальності Агрономія необхідно не лише засвоїти практичні навички своєї професії та отримати диплом, а й мати попит на ринку праці як висококваліфікований спеціаліст;

- викладачам аграрних вищих навчальних закладів підготувати майбутніх фахівців, які б відповідали сучасним вимогам аграрного сектору;

- роботодавцям надати змогу випускникам проявити себе у своїй трудовій діяльності та підтримати їх на «професійній ниві», що у подальшому дасть змогу забезпечити своє підприємство висококваліфікованими працівниками.

Список використаних джерел

1. Баган А.В., Барат Ю.М. Конкуренентоспроможність майбутнього фахівця на ринку праці : матеріали науково-методичної конференції *Гармонізація взаємодії закладів вищої освіти з ринком праці*. ПДАА 21.02-22.02.2018 р. Полтава, 2018. С. 12-14.

2. Балакірева О.М., Валькована О.В. Проблеми працевлаштування та міграційні орієнтації молоді. *Економіка і прогнозування*. 2006. № 4. С. 76-91.

3. Где лучше получают аграрное образование : електронний ресурс. [http:// nv.ua](http://nv.ua)

4. Проект з покращення освіти в Україні [Електронний ресурс]. — <http://www.csr-ukraine.org/>